

ಮೋಹಮುದ್ರ

(ನಿವಾಣದಶಕದೊಡನೆ)

ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶಕಾರ್ಯಾಲಯ,
ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶಕಾರ್ಯಾಲಯ

(ಪಬ್ಲಿಕ್ ಫಾರಿಟಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್)

ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ - ೫೬೬೨೧೧

ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು

೧. ಶ್ರೀಶ್ರೀಸಚ್ಚಿದಾನಂದೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತೀ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ ಸಾಫಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಫಾರಿಟಬಲ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಅಗಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ.
೨. ಕನ್ನಡ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ, (ಅಧ್ಯಾತ್ಮ - ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು), ಇನ್ನೂರಕ್ಕೂ ಮೀರಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ.
೩. “ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ” ವೆಂಬ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದೆ.
೪. ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರ, ವಾಚನಾಲಯ ಮತ್ತು ಅತಿಥಿ ಗೃಹ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.
೫. ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು, ಮತ್ತೂರು ಮತ್ತು ರಾಯದುರ್ಗ (A. P)ಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಖಾ ಕಾರ್ಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.
೬. ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲವೂ ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಹಾಜನರು ಅರ್ಪಿಸುವ ಸಹಾಯದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೇ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವುದು.

ಹಬ್ಬಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಒರೆಯಿರಿ

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶಕಾರ್ಯಾಲಯ

೬೮, ೨ನೇ ಬಾಳ್ಳಕ್ಕು,

ತ್ಯಾಗರಾಜನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು - ೨೮

ಫೋನ್: 625548

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶಕಾರ್ಯಾಲಯ

ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ,

ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆ

ಫೋನ್: 08175-73820

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗ್ರಂಥಾವಳಿ

ಮೋಹಮುದ್ದರ

(‘ನಿರ್ವಾಣದಶಕ’ವೆಂಬ ಕೃತಿಯೊಡನೆ)

ಅನುವಾದಕರು:

ಶ್ರೀಶ್ರೀಸಚ್ಚಿದಾನಂದೇಂದ್ರಪರಸ್ಪತಿಃಷ್ಣಾಮಿಗಳವರು

ಕ್ರಮಾಂಕ ೪೯

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶಕಾರ್ಯಾಲಯ

ಹೊಳೆನರಸಿಂಪುರ

೧೯೯೨

ನಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

೧. ದ್ವಾದಶಮಂಜರಿ
೨. ಚತುರ್ಥಮಂಜರಿ
೩. ನಿಬಾಣಾದಶಕ್ರಮ್
- ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು

ಮುನ್ನಡಿ

‘ಮೋಹಮುದ್ದರ’ದ ಆರನೆಯ ಅವೃತ್ತಿಯನ್ನ ವಾಚಕರಿಗೆ ಅರ್ಥಸಲು ಒಹಳ ಸಂತೋಷವೇನಿಸಿದೆ. ಇದರ ಹಿಂದಿನ ಕೆಲವು ಆವೃತ್ತಿಗಳು ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರ ಜೀವಿತಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದವು. ಈಗ ‘ನಿರ್ವಾಣ ದಶಕ’ ವೆಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಣ್ಯ ಕೃತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅನುವಾದಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಜನಾನುರಾಗಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿರುವ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಇದೂ ಒಂದಾಗಿದ್ದ ಇದರ ಶುದ್ಧಪಾಠವನ್ನಾಗಲಿ, ಪರಿಮಾಣವನ್ನಾಗಲಿ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸುವದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ- ಎಂಬುದು ಈಗಲೂ ಹಾಗೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಶ್ರೀಹಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಇಂದ್ರಾಂದ್ರಿಯನ್ನಿನ ಒಟ್ಟು ಮೂಡಣಿ ವ್ಯಾಕರಣದ ಧಾತುಪಾಠವನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಕನಿಕರದಿಂದ ‘ಅಯ್ಯಾ, ಇದು ನಿನ್ನನ್ನ ಕಾಪಾಡಲಾರದು; ಗೋವಿಂದನನ್ನಾದರೂ ಭಜಿಸು’ ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿ ಆವನ ಭೂಂತಿಯನ್ನು ನಿರಾರಣೆಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ‘ಮೋಹಮುದ್ದರ’ವೆಂಬ ಹೆಸರು ಈ ಕೃತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

ವಾಚಕರು ಎಂದಿನಂತೆ ಆದರದಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇತಿ

ಹೆಚ್.ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮಿನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ
ತಾ॥ 1-8-1997

ಮೋಹಮುದ್ದರ

ಗ. ದ್ವಾದಶಮಂಜರಿ

(ಧ್ಯಾಪಕದ)

ಭಜ ಗೋವಿನ್ದಂ ಭಜ ಗೋವಿನ್ದಂ
ಭಜ ಗೋವಿನ್ದಂ! ಮೂರಧಮತೇ!
ಸಂಪಾದೈ ಸನ್ನಿಹಿತೇ ಮರಣೇ²
ನ ಹಿ ನ ಹಿ ರಕ್ಷತಿ ದುಕುರುಳ್ಳಾ³ ಕರಣೇ ॥

ಎಲ್ಲೆ ಮೂಡಬ್ಬಿದ್ದಿಯವನೇ, ಗೋವಿಂದನನ್ನು ಭಚಿಸು, ಗೋವಿಂದನನ್ನು
ಭಚಿಸು, ಗೋವಿಂದನನ್ನೇ ಭಚಿಸು. ಹತ್ತಿರವೇ ಇರುವ ಸಾವು ಒದಗಿತೆಂದರೆ
'ದುಕುರುಳ್ಳಾ ಕರಣೇ' ಎಂಬ ಈ ನಿನ್ನ ತಪ್ಪುವ್ಯಾಕರಣದ ಜಪವು ನಿನ್ನನ್ನು
ಹಾಪಾಡಲಾರದು, ಹಾಪಾಡಲಾರದು.

ಮೂರಧ ಜಹೀರಿ ಧನಾಗಮತ್ಯಷ್ಟಾಂ
ಕರು ಪದ್ಮಾಧಿರ್ ಮನಸಿ ವಿತ್ಯಷ್ಟಾಮ್ರಾ!
ಯಲ್ಲಭಸೇ ನಿಜಕಮೋಜಾತ್ರಂ
ವಿತ್ರಂ ತೇನ ವಿನೋದಯ ಚಿತ್ತಮ್ರಾ ॥೧೦॥

१. ಮೂರಧನೇ, ಹಣವು ಬರಬೇಕೆಂದು ಹಾತುವರಿಯುವದನ್ನು ಕೈಬಿಡು;
ಪೈರಾಗ್ವವೆಂಬ ಉತ್ತಮವಾದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊ; ನಿನ್ನ
ಕಮ್ರಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವು ದೊರೆತರೆ ಅಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಕೊ.

1. ಗೋವಿನ್ದಂ ಭಜ ॥ಪಾ॥
2. "ಹಾಲೇ" ಎಂಬ ಪಾಠಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇದೇ ಉತ್ತಮ.
3. ದುಕ್ಕಾಳ್ ಎಂದು ವ್ಯಾಕರಣದ ರೂಪ; ಆದರೆ ದುಕುರುಳ್ಳಾ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲಿರಬೇಕಾದದ್ದು.

ಅರ್ಥಮನರ್ಥಂ ಭಾವಯ ನಿತ್ಯಂ
 ನಾಸ್ತಿ ತತ್ತಃ ಸುಖಲೇಶಃ ಸತ್ಯಮ್ |
 ಪ್ರತಾದಂ ಧನಭಾಜಾಂ ಭೀತಿಃ
 ಸರ್ವತ್ಯೇಷಾ ವಿಹಿತಾ ರೀತಿಃ ॥೭॥

೨. ಅರ್ಥವು (ಹಣವು) ಎಂಬುದು ನಿಜವಾಗಿ ಆನರ್ಥವು- ಎಂದು ಯಾವಾಗಲೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರು; ನಿಜವಾಗಿ ಆದರಿಂದ ಸುಖವಿಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಹಣವಳ್ಳವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಗನಿಂದ ಕೂಡ ಅಂಚಿಕೆಯಂಟು; ಇದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬಂದಿರುವ ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ!

ಈ ತೇ ಕಾನ್ತಾ ಕಸ್ಯೇ ಪ್ರತ್ಯಃ
 ಸಂಸಾರೋಽಯಮತೀವ ವಿಚಿತ್ರಃ |
 ಕಸ್ಯ ತ್ಯಂ ಶಃ ಕುತ ಆಯಾತ-
 ಸ್ವತ್ಪ್ರಂ ಚಿನ್ಯಯ ತದಿದಂ ಭೂತಃ ² ॥೮॥

೩. ನಿನ್ನ ಹೆಂಡಕಿ ಯಾರು, ನಿನ್ನ ಮಗನು ಯಾರು? ಈ ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ಅತ್ಯಂತವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುವದು. ತಮ್ಮ ನೀನು ಯಾರವನು, ಯಾರು, ಏಕೆ, ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ? - ಇದರ ನಿಜವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿಕೊ.

ಮಾ ಕುರು ಜನಧನಯೌವನಗರ್ವಂ
 ಹರತಿ ನಿಮೇಷಾತ್ ಕಾಲಃ ಸರ್ವಮ್ |
 ಮಾಯಾಮಯಾದಮಖಿಲಂ ಹಿತ್ವಾ
 ಬ್ರಹ್ಮಪದಂ ತ್ಯಂ ಪ್ರವಿಶ ವಿದಿತ್ವಾ³ ॥೯॥

೪. ಅಳುಕಾಳು, ಹಣಕಾಸು, ಪ್ರಾಯ- ಇವುಗಳಿರುವವೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡದಿರು; ಕಾಲವು ಬಂತೆಂದರೆ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಣ್ಣಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯುವದರೋಳಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವದು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಮಾಯಾಮಯವೆಂದು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊ.

- “ಸರ್ವತ್ಯೇಷಾ ಕಥಿತಾ ನೀತಿಃ” ಎಂಬ ಪಾಠಪೂ ಉಂಟು; ಆಗ “ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
- “ಭಾನ್ಯ” ಎಂಬ ಪಾಠಕ್ಷಿಂತ ಇದೇ ಉತ್ಪಮವೆಂಬುದನ್ನು ಅಂತ್ಯ ಪ್ರಾಸದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಕಾಮಂ ಕೋಡರಂ ಲೋಭರಂ ಮೋಹರಂ
ಅಕ್ಕಾಪ್ರತಾನಾನರಂ ಭಾವಯ ಕೋಡಹಮ್‌|
ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಹೀನಾ ಮೂರಧಾ-
ಸೈ ಪಟ್ಟಸ್ತೇ ನರಕನಿಗ್ರಥಾಃ ॥೫॥

ಡ. ಆಸೆ, ಸಿಟ್ಟು, ಜಪ್ಪಣತನ, ಭೂರಂತಿ- ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ‘ನಾನು ಯಾವ?’ ಎಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ನೀನು ತೀಳಿದು ನೋಡಿಕೊ. ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಮೂರಧರು ನರಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬೇಯಬೇಕಾಗುವದು.

ಸುರಮಸ್ತಿರತರುಮೂಲನಿಷಾಃ
ಶಯ್ಯಾ ಭೂತಲಮಜಿಸಂ ವಾಸಃ|
ಸರ್ವಪರಿಗ್ರಹಭೋಗತ್ಯಾಗಃ
ಕಸ್ಯ ಸುಖಂ ನ ಕರೋತಿ ವಿರಾಗಃ ॥೬॥

ಡ. ದೇವಾಲಯವೇ ಮರದ ಬುಡವೇ ಮನೆ; ನೆಲವೇ ಹಾಸಿಗೆ; ಕೃಷ್ಣಾಜ್ಞಿಸವೇ ಹೊಡಿಕೆ. ಹೀಗೆ ನನ್ನದೆಂಬುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೋರಿಯುವ ವೈರಾಗ್ಯವು ಯಾರಿಗೆತಾನೆ ಸುಖಿವನ್ನಂಟುಮಾಡಲಾರದು?

ಶತ್ರೌ ಮಿತ್ರೋ ಪ್ರತ್ರೋ ಬಸ್ಥಾ
ಮಾ ಕುರು ಯತ್ರೋ ವಿಗ್ರಹಸನ್ಥಾ|
ಭವ ಸಮಚತ್ತಃ ಸರ್ವತ್ರ ತ್ವಂ
ವಾಜ್ಞಾಷ್ಟಿರಾದ್ವದಿ ವಿಷ್ಣುತ್ವಮ್‌ ॥೭॥

ಡ. ಹಗೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಗೆಳೆಯನಲ್ಲಾಗಲಿ, ಮಗನಲ್ಲಾಗಲಿ, ನೆಂಟನಲ್ಲಾಗಲಿ, ಜಗಳವಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸೈಹವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡ. ಬೇಗ ವಿಷ್ಣುವೇ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಬಿಧಿಯಿಂಥಾಗಿರು.

ತ್ವಯಿ ಮಯಿ ಜಾನ್ಯತ್ಯಕೋ ವಿಷ್ಣು
ವೃಧರಂ ಕುಪ್ಯಮಿ ಮಯ್ಯಸಹಿಷ್ಯಃ|
ಸರ್ವಸ್ವಿನ್ಯಾಸಿ ಪಶ್ಯಾತ್ಯಾನಂ
ಸರ್ವತೋತ್ಪಜ ಭೀರದಜ್ಞಾನಮ್‌ ॥೮॥

ಡ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರೆಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಷ್ಣುವೈಬ್ಯನೇ ಇರುತ್ತಿರುವನು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸುಮನ್ನೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸಹನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಏಕೆ ಸಿಟ್ಟು

ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಂ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರಂ
 ನಿತ್ಯನಿತ್ಯವೀಕವಿಚಾರಮ್ |
 ಜಾಪ್ಯಸಮೇತಸಮಾಧಿವಿಧಾನಂ
 ಶಸ್ವವಧಾನಂ ಮಹದವಧಾನಮ್¹

||೫||

೬. ಉಸಿರನ್ನ ಸೆಳಿದು ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವನ್ನೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು
 ತಡೆಗಟ್ಟಿವ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವನ್ನೂ, ಇದು ನಿತ್ಯವು, ಇದು ಆನಿತ್ಯವು ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿ
 ತಿಳಿಯುವ ವಿಚಾರವನ್ನೂ, ಜಪದಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವ
 ರೀತಿಯನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊ; ದೊಡ್ಡವರು ಇದರಲ್ಲಿಯೇ
 ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟಿರುವರು.

ನಲಿನೀದಲಗತಜಲಮತಿತರಲಂ
 ತದ್ವಜ್ಞೈವಿತಮತಿಶಯಚಪಲಮ್ |
 ವಿಧಿ ವ್ಯಾಧಭಿಮಾನಗ್ರಸ್ಯಂ
 ಶೋಕಂ ಶೋಕಹತಂ ಚ ಸಮಸ್ತಮ್ |²

||೬೦||

೧೦. ತಾವರೆಯ ಎಸಳಿನಲ್ಲಿರುವ ನೀರು ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಬಹುವಾಗಿ
 ಓಡಾಡುವದಷ್ಟೆ; ಅದರಂತೆಯೇ ಪ್ರಾಣವೆಂಬುದು ಬಹಳ ಚಂಚಲವಾಗಿರುವದು.
 ಜನರೆಲ್ಲರೂ ರೋಗದಂತಿರುವ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನರಳುತ್ತಿರುವರೆಂದೂ ಶೋಕದ
 ಹೊಡೆತಕ್ಕಡೆಯಾಗಿರುವರೆಂದೂ ತಿಳಿ.³

ಕಾ ತ್ಯಾಗಾರ್ಥದಶದೇಶೇ ಚೆನ್ನಾ
 ವಾತುಲ ತವ ಶಂ ನಾಸ್ತಿ ನಿಯನ್ನಾ |
 ಯಸ್ತಾವ್ಯಂ ಹಸ್ತೇ ಸುದೃಢನಿಬಧಂ
 ಬೋಧಯತಿ ಪಭವಾದಿವಿರುಧಂ⁴

||೬೧||

೧೧. ಹದಿನೆಂಟು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೀನು ಯೋಚಿಸಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇನಿದೆ?
 ಎಲೆ ಹಾಳುಹರಟೆಯವನೇ, ನಿನ್ನನ್ನ ಕೈಹಿಡಿದತಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹುಟ್ಟುಹೊಂದುಗಳೇ
 ಮುಂತಾದವುಗಳಿಲ್ಲದ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ನಿನಗೆ ಬೋಧಿಸುವಾತನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೇನು?

1. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಕವು ಕಲವು ಪ್ರಸ್ತಾಕಗಳಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಭಾಷಣೆಯಾಗಿಲ್ಲದ.
2. ಇಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತರಾಧಿಕ್ಕೆ “ಕ್ಷಣಾಮಿಹ ಸಜ್ಜನಸಂಗತಿರೇತಾ ಭವತಿ ಭವಣಾವತರಣೇ ನಾತಾ” ಎಂಬ
ಪಾಠಾಂತರವು ಇದೆ.
3. ಇಲ್ಲಿ ಪಾಠಾಂತರವಾಗಿ 2ನೇಯ ಪುಟದ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟಿರುವ ಖಾಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ:
“ಒಂದು ಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಜ್ಜನಸಹವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದೇ ಸಂಸಾರಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುವದಕ್ಕೆ

ಗುರುಚರಣಾಮ್ಯಜನಿಭರಭಕ್ತಃ
 ಪೂರಾದಚರಾಧ್ವರ ಮುಕ್ತಃ।
 ಸೇಸ್ವಿಮಂಬಾಸಸನಿಯಮಾದೇವರ
 ದಕ್ಷಸ್ಮಿ ನಿಜಹೃದಯಸ್ಥಂ ದೇವಮ್ ॥೧೨॥

೧೩. ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಜರಣಕಮಲದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಜುರಾಜಿಂದ ಚೀಗಾನೆ ಮುಕ್ತಿಘಾಗು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಾದ್ವಾ ಹಿಗಿಮೆಡಿಯವದರ ಮೂಲಕ, ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿರುವ ದೇವನನ್ನು ತಾಜಿಪಡಿಸಿ.

ದ್ವಾದಶಮಾರ್ಗಿಕಾಮಯ ವಿಷಃ
 ತಿಖ್ಯಾತಾಂ ಕಥಿತೋ ಹೃದಯದೇಶಃ।
 ಯೇಜಾಂ ಚತ್ರೇ ಸ್ವೇವ ವಿವೇಕ-
 ಸ್ವೇ ಪಚ್ಯನ್ತೇ ನರಕಮನೇಕಮ್ ॥೧೩॥

೧೪. ದ್ವಾದಶಮಂಜರಿಯ ರೂಪವಾಗಿರುವ ಈ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಶಿಷ್ಟರಿಗೆ ಹೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ವಿವೇಕವೇ ಇಲ್ಲವ್ಯಾಂ, ಅವರು ಅನೇಕ ನರಕಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸೇಜಾಗುವದು.

೨. ಚತುರ್ದಶಮಂಜರಿ

ದಿನಮಂಜಿ ರಜನೀ^೧ ಸಾಯಂ ಪಾತ:
 ಶಿಶಿರವಸನ್ತೋ ಪ್ರನರಾಯಾತಃ ।
 ಕಾಲಃ ಕ್ರೋಡತಿ ಗಭ್ಯತ್ಯಾಯು-
 ಶ್ವದಸಿ ನ ಮುಳ್ಳತ್ಯಾಶಾವಾಯುಃ ॥೧೪॥

೧. ಹಗಲೂ ರಾತ್ಯೇಯೂ, ಬ್ರೇಗೂ ಬೆಳಗೂ, ಚಳಿಗಾಲವೂ ಬೇಸಗೆಯೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುವವು. ಹೀಗೆ ಕಾಲವು ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವದು, ಆಯುಸ್ಸು ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತಿರುವದು; ಆದರೂ ಆಶೇಯ ವಾಯು ಬಿಡುವದೇ ಇಲ್ಲ!

1. ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶಿಖಾಕ್ಷವು ಮಹಿಳೆಯನ್ನಾದರೂ ಈನೆಯಲ್ಲದೆ.

ಅಗೇ ವಹ್ಯೇ ಪೃಷ್ಟೇ ಭಾನೂ
ರಾತ್ರೆ ಜಿಬುಕೆಮಂಚಿತಜಾನುಃ/
ಕರತಲಭಿಕ್ಷುಪ್ರರುತಲವಾಸ-
ಸ್ವದಜಿ ನ ಮುಜ್ಞತ್ವಾಖಾಷಾಶಃ

॥೭॥

೨. ಮುಂದೆ ಬೆಂಕೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಚೆಳಿಯನ್ನು ಕಳ್ಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಹಗಲೆಲ್ಲ ಸೂರ್ಯನ ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಬೆನ್ನಸುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾಯಬೇಕು; ರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಳಕಾಲಮೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿಪ್ರೇಹೋಗಬೇಕು; ತಿರಿದುಣ್ಣಿವ ಭಿಕ್ಷುವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ತಿನ್ನಬೇಕು; ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಮಾಡಬೇಕು- ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಈಶೆಯ ಕಟ್ಟಿ. ಮಾತ್ರ ಸದಿಲವಾಗುವದಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಯಾವದ್ವಿತೋಪಾಜಿನಪಕ್ತ-
ಸ್ತಾಪನ್ನಿಜಪರಿವಾರೋ ರಕ್ತಃ/
ಪಶ್ಚಾಜ್ಞಾವತಿ ಜಜರದೇಹೇ

ವಾತಾಂ ಪೃಷ್ಟಿ ಕೋಣಾಜಿ ನ ಗೇಹೇ^೨

॥೮॥

೩. ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವರೋ ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ತನ್ನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವರು. ಆಮೇಲೆ ಮುಪ್ಪಿನಿಂದ ಜಜರಿತವಾದ ಮೃಯಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ತನ್ನ ಸುರ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ.

ಜಟಲೋ ಮುಣ್ಣೇ ಲುಜ್ಞಾತಕೇಶಃ
ಕಾಷಾಯಾಮ್ಬುರಬಹುಕೃತವೇಷಃ/
ಪಶ್ಚಾನ್ನಾಬಿ ಚ ನ ಪಶ್ಚಾತಿ ಮೂಢೋ^೩
ಹೃದರನಿಖಿತ್ತಂ ಬಹುಕೃತವೇಷಃ

॥೯॥

೪. ಜಟೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದವನು, ತಲೆಯನ್ನು ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವನು, ಜುಟ್ಟನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡವನು-ಕಾವಿಯ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನಾಟ್ಟು ಆಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡವನು. ಇಂಥ ಮೂಢನು ಹೊಟ್ಟಿಯ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ವೇಷಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡಿರುವನು; ಇವನು ನಿಜವನು ಕಂಡೂ ಕಾಣದವನು.

- ‘ಪಶ್ಚಾಧಾವತಿ’, ‘ತದನು ಚ ಜರಯಾ’ ಏಂ.
- ಈ ಶ್ಲೋಕವು ಕೆಲವು ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ.
- ಈ ಪಾಠವ ಏನೋ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ; ಇಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯಪ್ರಾಸಾದಿಲ್ಲ.

ಭಗವದ್ವಿತೀತಾ ಕಂಚಿದಧಿತಾ

ಗಜ್ಯಾಜಲಲವಕಸಿಕಾಪಿತಾ ।

ಸಕ್ರದಃ ಯೇನ ಮುರಾರಿಸಮಬಾ

ಕೆಯತೇ ತಸ್ಯ ಯಮೇನ ನ ಚಬಾ

॥೫॥

೫. ಯಾವನು ಭಗವದ್ವಿತೀಯನ್ನು ಒಂದಿಷ್ಟು ಓದಿರುವನೋ, ಗಂಗೆಯ
ನೀರನ್ನು ಒಂದು ತೊಟ್ಟಿದೂ ಹುಡಿದಿರುವನೋ, ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ
ವಿಷ್ಣುವ್ಯಾಜೀಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವನೋ, ಅಂಥವನ ಉಚ್ಯಾಯನ್ನು ಯಮನು ಮಾಡನು.

ಅಜ್ಞಂ ಗಲಿತಂ ಪಲಿತಂ ಮುಣಂ

ದಶನವಿಹಿನಂ ಜಾತಂ ತುಣ್ಣಮ್ ।

ವ್ಯಾದೋ ಯಾತಿ ಗೃಹಿತ್ವಾ ದಣ್ಣಂ

ತದಃ ನ ಮುಳ್ಳಾತ್ಯಾಶಾಮಿಣ್ಣಮ್

॥೬॥

೬. ಶರೀರವು ಸಡಿಲವಾಗಿ, ತಲೆಯು ನರೆತು-ಬಾಯಲ್ಲಿಗಳಿಲ್ಲದಂತಾಗಿ
ಮುದುಕನಾಗಿ ಕೇಳುಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವನು; ಆದರೂ ಆಸೆಯು
ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವದಿಲ್ಲ.

ಬಾಲಾಶ್ವಾವಕ್ಷೀಡಾಪಕ್ತ-

ಶ್ವರುಣಾಷ್ವಾವತ್ತರುಣಿಪಕ್ತಃ ।

ಷ್ವಧಾಶ್ವಾವಭ್ರಿಣಾಪಕ್ತಃ १

ಪರಮೇ ಬಿಹ್ವಂತಿ ಕೋಣಪಿ ನ ಪಕ್ತಃ २

॥೭॥

೭. ಮುಡುಗನಾಗಿರುವವರೆಗೂ ಆಟದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವನು, ಹರೆಯದವ
ನಾಗಿರುವವರೆಗೂ ಹೆಂಗಸಿನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವನು; ಮದುಕನಾಗಿರುವವರೆಗಂತೂ
ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವನು; ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವನೊಬ್ಬನೂ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ
ಆಸಕ್ತನಾಗಿರುವಂತಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಸರಃ ಜನನಂ ಪ್ರಸರಃ ಮರಣಂ

ಪ್ರಸರಃ ಜನೀಜರೇ ಶಯನಮ್ ।

ಇಹ ಸಂಸಾರೇ ಬಹುದುಷ್ಠರೇ

ಕೃಪಯಾಪಾರೇ ಪಾಹಿ ಮುರಾರೇ

॥೮॥

೮. ಮತ್ತೂ ಹುಟ್ಟಿವದು, ಮತ್ತೂ ಸಾಯುವದು, ಮತ್ತೂ ತಾಯಿಯ
ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಳ್ಳಿವದು; ದಾಟುವದಕ್ಕೆ ಬಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಈ
ಅಪಾರವಾದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ, ಮುರಾರಿಯೇ, ದಯವಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡು!

ಪುನರಷಿ ರಜನೀ ಪುನರಷಿ ದಿವಸಃ
ಪುನರಷಿ ಪಕ್ಷಃ ಪುನರಷಿ ಮಾಸಃ।
ಪುನರಪ್ಯಯನಂ ಪುನರಷಿ ವರ್ಷ-
ಸ್ತದಷಿ ನ ಮುಖ್ಯತ್ವಾಶಾವಷ್ಟಾಃ ॥೬॥

೬. ಮತ್ತೂ ರಾತ್ರೆ, ಮತ್ತೂ ಹಗಲು, ಮತ್ತೂ ಪಕ್ಷ, ಮತ್ತೂ ಮಾಸ,
ಮತ್ತೂ ಆಯನ, ಮತ್ತೂ ವರ್ಷ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಆಶೀಯ ಸುರಿಮಳಿಯು
ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ.

ವರ್ಯಸಿ ಗತೇ ಕಃ ಕಾಮವಿಕಾರಃ
ಶುಷ್ಣೇ ನೀರೇ ಕಃ ಕಾಸಾರಃ।
ನಷ್ಯೇ ದ್ರವ್ಯೇ ಕಃ ಪರಿವಾರೋ
ಜ್ಞಾತೇ ತತ್ತ್ವಾಃ ಕಃ ಸಂಸಾರಃ ॥೭॥

೧೦. ವರ್ಯಸ್ಸಿ ಹೋದಮೇಲೆ ಕಾಮವಿಕಾರವೆಂಥದ್ದು? ನೀರು
ಒಣಗಿದಮೇಲೆ ಕೆರೆಯೆಂಥದ್ದು? ಹಣವು ಹೋದಮೇಲೆ ಪರಿವಾರವೆಂಥದ್ದು?
ತತ್ತ್ವವನ್ನರಿತಮೇಲೆ ಸಂಸಾರವೆಂಥದ್ದು?

ನಾರೀಸ್ತನಭರನಾಭಿಎದೇಶಂ
ದೃಷ್ಟಾಪ ಮಾ ಗಾ ಮೋಹಾವೇಶಮಾ!
ಪತನಾಂಸವಸಾದಿವಿಕಾರಂ
ಮನಸಿ ವಿಚಿನ್ಯ ವಾರಂ ವಾರಮಾ ॥೮॥

೧೧. ಸ್ತ್ರೀಯಳ ದಪ್ಪನಾದ ಕುಚವನ್ನೂ ಹೊಕ್ಕಳಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನೂ ಕಂಡು
ಭಾಂತಿಯ ಆವೇಶವನ್ನು ಹೊಂದದಿರು. ಇದು ಮಾಂಸಮಜ್ಞಾದಿಗಳ ಕಾರ್ಯ
ವೆಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರು.

1. ಈ ಶೈಲ್ಕವ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ; ೫,೬ - ಈ ಶೈಲ್ಕಗಳಿರದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು
ಕಡೆ ಈ ಶೈಲ್ಕವಿದೆ:

“ಯಾವಜ್ಞನನಂ ತಾವನ್ಯರಣಂ
ತಾವಜ್ಞನನೀ ಜರೇ ಶಯನಂ
ಇತಿ ಸಂಸಾರೇ ಸ್ವಷಟ್ಪರದೋಷಃ
ಕಥಮಿಹ ಮಾನವ ತವ ಸನ್ಮೋಷಃ”
ಇದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆಂದು ಅಧರಃ-

“ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟು ಇರುವದೋ ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೂ ಸಾವು ಇರುವದು, ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೂ
ತಾಯಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗುವದು. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ದೋಷವು
ಒಡೆದು ಮೂಡುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ! ಮಾನವನೆ, ಇಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಿದೆ?”

ಕರ್ಣಾಟಕ ಕುತ್ತ ಆಯಾತಃ
ಈ ಮೇ ಜನಸೀ ಕೋ ಮೇ ತಾತಃಿ|

ಇತಿ ವರಿಧಾವಯ ಸರ್ವಮಾರಂ

ಉತ್ತರಂ ಶ್ರುತಾಪ ಸ್ವಷ್ಟವಿಚಾರಮ್ | ॥೧೨॥

೧೨. ನಿಂನು ಯಾರು? ಸ್ವಷ್ಟವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಮಾಗಿರುವ ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾರವಿಲ್ಲದ್ದಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಿಷ್ಟ, ‘ನಾನು ಯಾರು, ಎಲ್ಲಿಂದ ಒಂದಿರುವೇನು? ನನ್ನ ಇಯ ಯಾರು, ತಂದೆ ಯಾರು?’- ಎಂಬುದನ್ನು ಚೀನಾಗಿ ಯೋಜಿಸು.

ಗೈಯುಂ ಗೀತಾನಾಮಸರಸರಂ
ದ್ರೇಯುಂ ಶ್ರೀಪತಿರೂಪಮಜಸಮ್ |

ನೇಯುಂ ಪಜ್ಞನಸಜ್ಞೀ ಚಿತ್ತಂ
ದೇಯುಂ ದಿನೇಜನಾಯ ಚ ವಿತ್ತಮ್ | ॥೧೩॥

೧೩. ಗೀತೆಯನ್ನು ಸಹಸ್ರನಾಮವನ್ನು ಗಾನಮಾಡಬೇಕು; ಉತ್ತೀಪತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ರೂಪವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಧ್ಯಾನಮಾಡಬೇಕು; ಸತ್ಯರುಷರ ಸಾಧಾಸದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಮತ್ತು ಬಡವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

ಯಾವಕ್ಕವನೋ^१ ನಿವಸತಿ ದೇಹೇ
ಕುಶಲಂ ತಾವತ್ಸೃಷ್ಟತಿ ಗೇಹೇ|
ಗತವತಿ ವಾಯೌ ದೇಹಾಪಾಯೇ
ಭಾಯೂ ಭಿಭ್ಯತಿ ತಸ್ಮಿನ್ ಕಾಯೇ | ॥೧೪॥

೧೪. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಿರುವವರೆಗೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯು ‘ಕ್ಷೇಮವೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾಲೆ; ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿ ಪ್ರಾಣವು ಹೋಗಲಾಗಿ, ಅವಳೇ ಆಶರಿರಕ್ಕೆ ಹೆದರುತ್ತಾಲೆ.

ಸುಖಿತಃ ಕ್ರಿಯತೇ ರಾಮಾಭೋಗಃ

ವಶಾರ್ಥನ ಶರೀರೇ ರೋಗಃ|

ಯದ್ಯಾಂಶಿ ಲೋಕೇ ಮರಣಂ ಶರಣಂ

ತದಪಿ ನ ಮುಳ್ಳತಿ ಪಾಪಾಚರಣಮ್ | ॥೧೫॥

೧೫. ಸುಖಿಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ತೀಸಂಭೋಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಅಯ್ಲೂ! ಆಮೇಲೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರೋಗವುಂಟಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲ! ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಾವೇ ಶರಣಂದು ತೋರುವಾಗಲೂ ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡುವದನ್ನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲವಲ್ಲ!

ರಘ್ಯಾಕರ್ವತ್ತಪಿರಬಿತಕನ್ಧಃ

ಪ್ರಾಣಾಪ್ತಾವಿವಜ್ಞತಪನ್ಧಃ(?) ।

ಯೋಗೀ ಯೋಗನಿಯೋಜತಪತ್ತೋ

ರಮತೇ ಬಾಲೋನೈತ್ವದೇವ ॥१११॥

೧೧. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬೀದಿರುವ ಆರಿವೆಯ ಪುಂಡಿನಿಂದ ಕೈದಿಯಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಾಣಾಪ್ತಾಗಳಸ್ಸು ಮೇರಿರುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೇ ಬೀತಪನ್ಧಿಟ್ಟಿರುವ ಯೋಗಿಯು ಹುಡುಗನುತ್ತೇಯೂ ಹುಡ್ಡ ನಂತೆಯೂ ಆಡುತ್ತಿರುವನು.

ಕರುತೇ ಗಜಾಷಾಗರಗಮನಂ

ವರಪರಿಪಾಲನಮಭವಾ ದಾನಮ್ ।

ಜಿಂನವಿಹೀನಃ ಸರ್ವಮತೇನ

ಮುಕ್ತಂ ನ ಭಜತಿ² ಜನ್ಮತತೇನ ॥११२॥

೧೨. ಗಂಗಾನದಿಗೆಂದೂ ಸಮುದ್ರಸ್ಯಾನಕ್ಕೆಂದೂ ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಡಲೆ, ಪ್ರತಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಲೆ, ದಾನವನ್ನು ಮಾಡಲೆ, ಅತ್ಯಜಾಸಾವಿಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದರೆ ನೂರು ಜನ್ಮಗಳಾದರೂ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲಾರನೇಂಬುದು ಎಲ್ಲಾರೂ ಸಮೃತವಾಗಿರುವದು.

ಸತ್ಯಜಿತ್ತೇ ನಿಸ್ಪಜ್ಞತ್ತಂ

ನಿಸ್ಪಜ್ಞತ್ತೇ ನಿಮೋಹತತ್ತಮ್ ।

ನಿಮೋಹತತ್ತೇ ನಿಶ್ಚಲತತ್ತಂ

ನಿಶ್ಚಲತತ್ತತ್ವೀ ಜೀವನ್ಮತ್ತಃ³ ॥११३॥

೧೩. ಸತ್ಯರೂಪರ ಸಂಗದಿಂದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉಸ್ತ್ರಿಯು ಹೋಗುವದು; ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೋಹವೂ ನಾಶವಾಗುವದು; ಮೋಹವು ಹೋದರೆ ಮನಸ್ಸು ನಿಶ್ಚಲವಾಗುವದು; ನಿಶ್ಚಲಮನಸ್ಸಿನವನಾದರೆ ಜೀವನ್ಮತ್ತವಾಗುವನು.

1. ಈ ಪಾಠದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯಪ್ರಾಸವಿಲ್ಲ. “ನಾವಂ ನ ತ್ಯಂ ನಾಯಂ ಲೋಕಃ ತದಭಿ ಕಿಮಭಂ ಶ್ರಯತೇ ಲೋಕಃ” ಎಂದು ಪಾ॥। ಈ ಲೋಕದ ಪ್ರಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಬದಲು ಕಲಪು ಚುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ “ಅಷ್ಟಕುಲಾಚಲಸಪ್ತಸಮುದ್ರಾ ಬ್ರಹ್ಮಪುರಸ್ಸರ ದಿನಕರರುದ್ವಾ” ಎಂಬ ಪಾಠವಂತು.

2. “ಮುಕ್ತೋ ನ ಭವತಿ” ಪಾ॥

3. ಇಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯಪ್ರಾಸವಿಲ್ಲ.

ಯೋಗರತೋ ವಾ ಭೋಗರತೋ ವಾ
ಸಜ್ಜರತೋ ವಾ ಸಜ್ಜವಿಹಿನಃ /
ಯಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಣ ರಮತೇ ಚತ್ರಂ
ನಸ್ತಾತಿ ನಸ್ತಾತಿ ನಸ್ತಾತ್ಯೇವ¹

॥೧೯॥

ಇಂ. ಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರಲೆ, ಭೋಗದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರಲೆ,
ವಿಷಯಗಳ ಸಾಗಮವಾಖಾಗಿರಲೆ, ಅಥವಾ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿದವನಾಗಿರಲೆ,
ಯಾವಾತೆನ ಮಹಾಸ್ತಾಬ್ರಹ್ಮಣದಲ್ಲಿರಮಿಸುತ್ತಿರುವದೋ ಅವನು ಆಸಂದದಿಂದಿರುವನು,
ಆಸಂದದಿಂದಿರುವನು, ಆಸಂದದಿಂದಲೇ ಇರುವನು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮೋಹಮುದ್ರರವು ಮುಗಿಯಿತು.

ನಿವಾಣಾದಶಕಮ್

ನ ಭೂಮಿನ್ ತೋಯಂ ನ ತೇಜೋ ನ ವಾಯು-
ನ್ ಲಂ ನೇಸ್ತಿಯಂ ವಾ ನ ತೇಷಾಂ ಸಮೂಹಃ /
ಅನ್ಯೇಕಾನ್ವಿತಕ್ತಾತ್ ಸುಷುಪ್ತೇಕ್ಸಿಧ್
ಸ್ತದೇಕೋಽವಶಿಷ್ಟಃ ಶಿವಃ ಕೇವಲೋಽಹಮ್

॥೨೦॥

ಂ. (ನಾನು) ಪ್ರತ್ಯಿಯಲ್ಲ, ಆಪ್ತಲ್ಲ, ತೇಜಸ್ಸಲ್ಲ, ವಾಯುವಲ್ಲ, ಆಕಾಶವಲ್ಲ,
ಇಂದ್ರಿಯವಲ್ಲ, ಆಪ್ಯಗಳ ಸಮೂಹವೂ ಆಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಆವು ಅನ್ಯೇಕಾಂತಿಕವಾಗಿವೇ.²
ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಾನೊಬ್ಬಿನೇ ಉಳಿದು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಕೇವಲ ಶಿವನೇ
ನಾನು.

ನ ವಣಾ ನ ವಣಾಶ್ರಮಾಣಾರಥಮಾ
ನ ಮೇ ಧಾರಣಾಧ್ಯಾನಯೋಗಾದಯೋಽಸಿ /
ಅನಾತ್ಮಾಶ್ರಯಾಹಂಮಮಾಧ್ಯಾಸಹಾನಾ-
ತ್ತದೇಕೋಽವಶಿಷ್ಟಃ ಶಿವಃ ಕೇವಲೋಽಹಮ್

॥೨೧॥

ಇ. ನನಗೆ ವಣಾಗಳಿಲ್ಲ, ವಣಾಶ್ರಮಾಣಾರಥಮಂಗಳೂ ಇಲ್ಲ; ಧಾರಣೆ,
ಧ್ಯಾನ, ಯೋಗ-ಮುಂತಾದವೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅನಾತ್ಮವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ
ನಾನು, ನಸ್ತಾದು ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾಸವು ನಾಶವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾನೊಬ್ಬಿನೇ
ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಕೇವಲ ಶಿವನೇ ನಾನು.

1. ಈ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತ್ಯಪ್ರಸಂಗಿಲ್ಲ.

2. ಷ್ವಾಭಿಚರಿತಸರೂಪವಾಭಾಗಿವೇ. ಒಂದೇ ಸರೂಪದಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ.

ನ ಮಾತ್ರಾ ಪಿತಾ ವಾ ನ ದೇವಾ ನ ಲೋಕಾ
ನ ವೇದಾ ನ ಯಜ್ಞಾ ನ ತೀರ್ಥಂ ಬುಧನ್ಯಾ!

ಸುಷುಪ್ತೈ ನಿರಸ್ಯಾತಿಶಾಂಕಾತ್ಮಕತ್ವಾತ್

ತದೇಕೋಽವಶಿಷ್ಟಃ ಶಿವಃ ಕೇವಲೋಽಹಮ್

||೬||

ಇ. (ನನಗೆ) ತಾಯಿಯಿಲ್ಲ, ತಂದೆಯಿಲ್ಲ, ದೇವತೆಗಳಿಲ್ಲ, ಲೋಕಗಳಿಲ್ಲ,
ವೇದಗಳಿಲ್ಲ, ಯಜ್ಞಗಳಿಲ್ಲ, ತೀರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲವೆನ್ನವರು. ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ
ಅತಿಶಾಂಕಾತ್ಮಕತ್ವವನ್ನ ನಿರಾಸಮಾಡಿರುವದರಿಂದ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಉಳಿದು
ಕೊಂಡಿರುವ ಕೇವಲ ಶಿವನೇ ನಾನು.

ನ ಸಾಂಖ್ಯಂ ನ ಶೈವಂ ನ ತತ್ವಾಭಾರಾತ್ಯಂ

ನ ಜ್ಯೇಂದ್ರಂ ನ ಮೀಮಾಂಸಕಾದೇಮಾತ್ಯಂ ವಾ!

ವಿಶಿಷ್ಟಾನುಭೂತ್ಯಾ ವಿಶುದ್ಧಾತ್ಮಕತ್ವಾತ್

ತದೇಕೋಽವಶಿಷ್ಟಃ ಶಿವಃ ಕೇವಲೋಽಹಮ್

||೭||

ಇ. ಆ (ಅತ್ಯತತ್ತ್ವವು) ಸಾಂಖ್ಯವಲ್ಲ, ಶೈವವಲ್ಲ, ಪಾಂಚರಾತ್ರವಲ್ಲ,
ಜ್ಯೇಂದ್ರವಲ್ಲ, ಮೀಮಾಂಸಕಾಡಿಸಂಮತವಾದದ್ವಾ ಆಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ
ಅನುಭೂತಿಯಿಂದ ವಿಶುದ್ಧಸ್ಥರೂಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾನೊಬ್ಬನೇ
ಉಳಿದಿರುವ ಕೇವಲ ಶಿವನೇ ನಾನು.

ನ ಚೋಧ್ಯಂ ನ ಬಾಧೋ ನ ಬಾಸನ್ ಬಾಹ್ಯಂ

ನ ಮಧ್ಯಂ ನ ತಿರುಜ್ಞಾ ಪೂರ್ವಾ ಪರಾ ದಿಕ್ಷಾ!

ವಿಯಾಧಾರ್ಚಕತ್ವಾದಭಿಷ್ಟೈಕರೂಪ

ಸ್ವದೇಕೋಽವಶಿಷ್ಟಃ ಕೇವಲೋಽಹಮ್

||೮||

ಇ. ಮೇಲುಗಡೆಯಿಲ್ಲ, ಕೆಳಗೆ ಇಲ್ಲ; ಒಳಗೆ ಇಲ್ಲ, ಹೊರಗೂ ಇಲ್ಲ;
ನಡುವೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಅಡ್ಡಲಾಗಿಲ್ಲ, ಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆಕಾಶವನ್ನು
ಕೂಡ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ಅಳಿಂಡವಾದ ಏಕರೂಪನಾಗಿರುವವನು.
ಆದ್ದರಿಂದ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಕೇವಲ ಶಿವನು ನಾನು.

ನ ಶುಕ್ಲಂ ನ ಕೃಷ್ಣಂ ನ ರಕ್ತಂ ನ ಪೀತಂ

ನ ಕುಬ್ಜಂ ನ ಪೀನರಂ ನ ಹಸ್ತಂ ನ ದೀರ್ಘಮ್

ಅರೂಪಂ ತಥಾ ಚ್ಯಾತಿರಾಕಾರಕತ್ವಾತ್

ತದೇಕೋಽವಶಿಷ್ಟಃ ಶಿವಃ ಕೇವಲೋಽಹಮ್

||೯||

ಇ. (ಅತ್ಯತತ್ತ್ವವು) ಬಿಳಿಯದಲ್ಲ, ಕಪ್ಪಲ್ಲ; ಕೆಂಪಲ್ಲ, ಹಳದಿಯಲ್ಲ; ಸಣ್ಣದಲ್ಲ,
ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ; ಮೋಟಲ್ಲ. ಉದ್ದವೂ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದು ಯಾವ ರೂಪವೂ
ಇಲ್ಲದ್ದು. ಏಕೆಂದರೆ ಬ್ಯಾತನ್ಯಚ್ಯಾತಿಯ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾನೊಬ್ಬನೇ
ಉಳಿದಿರುವ ಕೇವಲ ಶಿವನು ನಾನು.

ನ ಶಾಸ್ತ್ರ ನ ಶಾಸ್ತ್ರ ನ ತಿಂಡ್ಲೋ ನ ಶಿಕ್ಷಣ
ನ ಚ ಶ್ವಾಸ ನ ಬಾಹಯಂ ನ ಬಾಹಯಂ ಪ್ರಪಂಚಃ ।
ಸ್ವರಂಜಾವಂಭೋಧೋ ವಿಕಲ್ಪಾಸರೀಷ್ಪತ್ತಃ
ಸ್ವದೇಕೋಽವಶಿಷ್ಟಃ ಶಿವಃ ಕೇವಲೋಽಹಮರ್ ॥೧೨॥

೮. (ಹಾಸ್ಯ) ಗುರುವಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಪರಿಶ್ಲೇಖಣಿ ಶಿಶ್ಯಪರಿಶ್ಲೇಖಣಿ ಶಿಕ್ಷಣಾಷ್ಟಾ ಆಲ್ಲ. ನೀನಲ್ಲಿ
ನಾನಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಪಂಚಃ ಆಲ್ಲ. ಯಾವ ಪರಿಶ್ಲೇಖನ್ನಾ ಸಹಿಸದ ಸ್ವರೂಪಚೈತನ್ಯವೇ
ನಾನು. ಅದ್ವರಿಂದ ತಾನೊಬ್ಬಿನೇ ಉತ್ತಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಕೇವಲ ಶಿವನು ನಾನು.

ನ ಜಾಗ್ರಸ್ಯ ಮೇ ಸ್ವಷ್ಟಿಕೋ ವಾ ಮುಷ್ಟಿ
ನಾ ವಿಶ್ಲೋ ನ ವಾ ತ್ಯಜಸಃ ಪ್ರಾಘಃಕೋ ವಾ ।
ಅವಿಧ್ಯಾತ್ಮಕತ್ವಾತ್ಮಯಾಣಾಂ ತುರೀಯ
ಸ್ವದೇಕೋಽವಶಿಷ್ಟಃ ಶಿವಃ ಕೇವಲೋಽಹಮರ್ ॥೧೩॥

೯. ನಾನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಂಬಿ, ಕನಸಿಂಬಿ, ತನಿಸಿದ್ದೆಯಿಂಬಿ; ನಾನು ವಿಶ್ಲೇಖಣಿ
ತ್ಯಜಸಾಂಬಿ, ಪ್ರಾಘಃಂಬಿ. ವಿಕೆಂದರೆ ಇವು ಮೂರಿಂ ಆವಿಧ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿರುತ್ತವೇ,
ನಾಲ್ಕಿನೆಯವನೇ ನಾನು, ಅದ್ವರಿಂದ ತಾನೊಬ್ಬಿನೇ ಉತ್ತಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಕೇವಲ
ಶಿವನು ನಾನು.

ಅಂಥ ವ್ಯಾಪಕತ್ವಾದ್ವಿತ್ಯಪಯೋಗಾತ್
ಸ್ವತಃಸಿದ್ಧಭಾವಾದನನ್ಯಾಶಯತ್ವಾತ್ ।
ಜಗತ್ತುಭ್ರಮೇತಭ್ರಮಸ್ಯಂ ತದನ್ಯ
ಸ್ವದೇಕೋಽವಶಿಷ್ಟಃ ಶಿವಃ ಕೇವಲೋಽಹಮರ್ ॥೧೪॥

೧೦. (ಅತ್ಯಂತ) ವ್ಯಾಪಕನಾಗಿರುವದರಿಂದಲೂ ಹಿತತ್ವದ ಸಂಬಂಧ
ವಿರುವದರಿಂದಲೂ ಸ್ವತಃಸಿದ್ಧತ್ವವಿರುವದರಿಂದಲೂ ಆವನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು
ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದ್ವರಿಂದಲೂ, ಆವನಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಾದ ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ ತುಂಬವೇ.
ಅದ್ವರಿಂದ ತಾನೊಬ್ಬಿನೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳಿಂಬಿದಿರುವ ಕೇವಲ ಶಿವನು ನಾನು.

ನ ಚೈಕಂ ತದನ್ಯಾದ್ವಿತೀಯಂ ಕುತಃ ಶ್ವಾ-
ನ್ಷ ವಾ ಕೇವಲತ್ವಂ ನ ಬಾಹಕೇವಲತ್ವಮರ್ ।
ನ ಶೂನ್ಯಂ ನ ಬಾಹಶೂನ್ಯಮಧ್ಯೈತಕತ್ವಾತ್
ಕಥಂ ಸರ್ವವೇದಾನ್ಸಿದ್ಧಂ ಬುವೀಮಿ ॥೧೫॥

೧೧. ಅದು ಒಂದೇ ಆಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡನೆಯದಾದ ಬೇರೊಂದು
ವಲ್ಲಿರಬೇಕು? ಅದು ಒಂಟಿಯಲ್ಲ, ಮತ್ತೊಂದರ ಜೊತೆಯಿರುವದೂ ಆಲ್ಲ.
ಅದು ಶೂನ್ಯವಲ್ಲ, ಅದ್ವೈತವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಆಶೂನ್ಯವೂ ಆಲ್ಲ. ಸರ್ವವೇದಾಂತ
ಗಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಅತ್ಯತ್ವಪರಮ್ಯ ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ?

ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿವಾಜಾದಶಕವು ಮುಗಿಯಿತು.

ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಂಧಗಳು

೧. ದಕ್ಷಿಣಮೂರ್ತಿಸೋತ್ತು:- ಸಿದ್ಧಾಂತಪ್ರಧಾನವಾದ ಈ ಸೋತ್ತುದ್ವಿತೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ತತ್ವವನ್ನ ಹತ್ತು ಶೈಲ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವದನ್ನ ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರು ತಮ್ಮ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕನ್ನಡಪಿವರಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ನೆಲ್ಲಿಯ ಕಾಯಿಯಂತೆ ಸುಸ್ಥಿಪ್ಪಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ಯತ್ತಜ್ಞಿಜಾಸ್ಮಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದು ಕಾಮಧೀನವಿನಂತಿದೆ.
೨. ಸರ್ವೇಷ್ವಸಿದ್ಧಿ:- ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯಂಬ ಉನಂದರೂಸ್ತವನ್ನ ಚೆಂತನೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸೂಚನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮತತ್ವವನ್ನ ಬರಿಯ ತರ್ಕದಿಂದ ಅರಿತುಚೊಳ್ಳಲಾಗುವದಿಲ್ಲ; ಸಾಧನಾಗಳನ್ನ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು- ಎಂದು ತಿಳಿಸುವದೇ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಗುರಿ.
೩. ಆತಪ್ರತಿಮೋಧಿ:- ಕೇಂದ್ರಿಪನಿಷತ್ತಿನ ಸಾರವಾದ ಅರು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಉಪನಿಷತ್ತನ್ನಿಂದ ಆರ್ಥಸಮೇತ ಹೊಡಲಾಗಿದೆ.
೪. ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಾಂದರೇನು:- ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಆರ್ಥ ವಿವರಣೆಗಾಗಿ ಹೊರಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರರೂಪವಾದ ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆ. ಮಾಹಿತಿಪನದಲ್ಲಿ ಈಗ ಕಾಜಬಿರುವ ಎಲ್ಲ ತೊಡಕಗಳನ್ನೂ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವದು- ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ.
೫. ಆತಭೋಧಿ:- ಆತಪ್ನು ನಿತ್ಯಶುದ್ಧಿಯದ್ವಾರಾ ಕೃಸ್ತಭಾವನೆಂಬುದನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯ ಉಪಮಾನಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ.
೬. ಸೂರ್ಯಿಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯಾ:- ಪಂಚೀಕರಣಕ್ಕಾರ್ಥಿಕಾರ್ತಿಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯಾರ್ಥಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ಚೊಂಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ವಿಧಾರಪ್ರಯೋದಕವಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದೆ.
೭. ದ್ಯೂದ್ಯೂತಿವೇಕಿ:- ದ್ಯೂಸ್ತರೂಪವಾಗಿರುವ ಪ್ರತ್ಯಾಂತನಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ಸಿಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಕರಣ; ಭಾವಾರ್ಥಸಮೇತವಾಗಿದೆ.
೮. ಭೀಷಣಪೂರಾಜಃ:- ಭೀಷಣಾಭಿಯರ ತಮ್ಮ ಅಂತಹಾಲದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ್ನು ಸೋತ್ತಮಾಡಿದ ಉತ್ತಮ ಸೋತ್ತಮಿದು. ಭಾರತದಿಂದ ಅರಿಸಿದ್ದ. ಭಾವಾರ್ಥಸಹಿತ.
೯. ಗೀತಾಮನಸ್:- ಭಗವದ್ವಿತೀಯ ಶೈಲ್ಕಗಳಿಂದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕ್ರಮದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ ಸಮೇತ ಹೊಡಲಾಗಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶೈಲ್ಕಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ ಗೀತೆಯ ಪ್ರಫಾವವನ್ನು ಬಿರಲು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯೋತ್ತಮಿದು.
೧೦. ಗ್ರಂಥವೇಶಿ:- ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಷಿಷ್ಟೀಯಂದ ಪ್ರವೇಶಶಬ್ದಾರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಅನಂತರ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿರುವ ಯಜಮಾನ, ಪತ್ನಿಯರ ಮಹತ್ವವನ್ನಿಂದ ಗ್ರಂಥಾರ್ಥವನ್ನಿಂದ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮುಂದೆ ಹೊಸಮನೆಯ ಪ್ರವೇಶಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳ ವಿವರವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನ ಕಟ್ಟಿವರೆಲ್ಲರೂ ಓದಬೇಕಾದ ಗ್ರಂಥವಿದು.

ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಳು

೧. ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ ಸೋತ್ರ:- ಸಿದ್ಧಾಂತಪ್ರಧಾನವಾದ ಈ ಸೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ತತ್ತ್ವವನ್ನ ಹತ್ತು ಶೋಕಾಲಲ್ಲಿ ವರ್ಣಸಿರುವದನ್ನ ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರು ತಮ್ಮ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕನ್ನಡವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗ್ರೇಸಲ್ಲಿರುವ ನಲ್ಲಿಯ ಕಾಯಿಯಂತೆ ಸುಸ್ಥಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮತತ್ತ್ವಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೆ ಇದೊಂದು ಕಾಮಧೇನುವನಂತಿದೆ.
೨. ಸರ್ವೇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ:- ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯಂಬ ಆನಂದಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಈ ಪ್ರಸ್ತರಕದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸೂಚನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಧ್ಯಾತ್ಮತತ್ತ್ವವನ್ನ ಬರಿಯ ತರ್ಕದಿಂದ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವದಿಲ್ಲ; ಸಾಧನಗಳನ್ನ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಣೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು- ಎಂದು ತಿಳಿಸುವದೇ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಗುರಿ.
೩. ಆತ್ಮಪ್ರತಿಭೋಧ:- ಕೇನೋಪನಿಷತ್ತಿನ ಸಾರವಾದ ಆರು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಉಪನಿಷತ್ತನ್ನೂ ಅರ್ಥಸಮೀತ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.
೪. ಅಧ್ಯಾತ್ಮವೆಂದರೇನು:- ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಗಾಗಿ ಹೊರಟಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರರೂಪವಾದ ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆ. ಮಾನವಜೀವನದಲ್ಲಿ ಈಗ ಕಾಣಬರುವ ಎಲ್ಲ ಕೊಡಕುಗಳನ್ನೂ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವದು- ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ.
೫. ಆತ್ಮಬೋಧ:- ಆತ್ಮನು ನಿತ್ಯಶುದ್ಧಿದಧ್ಯಮುಕ್ತಸ್ಥಭಾವನೆಂಬುದನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯ ಉಪಮಾನಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಿದೆ.
೬. ಸೂತ್ರಾಕ್ಷಪಂಚೇಕರಣ:- ಪಂಚೀಕರಣಕ್ಕೂ ಮಾತ್ರಿಕಕ್ಕೂ ಭಾವಾರ್ಥವನ್ನುಕೊಟ್ಟು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಪ್ರಚೋದಕವಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದೆ.
೭. ದೃಗ್-ದೃಶ್ಯವೇತ:- ದೃಕ್ ಸ್ತುರೂಪನಾಗಿರುವ ಪ್ರತ್ಯಾಗತ್ಯವಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ಸಿಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಕರಣ; ಭಾವಾರ್ಥಸಮೀತವಾಗಿದೆ.
೮. ಭೀಷಣಪೂರಾಜ:- ಭೀಷಣಾಭಾಯರು ತಮ್ಮ ಅಂತಕ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಂತನನ್ನು ಸೋತ್ರಮಾಡಿದ ಉತ್ತಮ ಸೋತ್ರವಿದು. ಭಾರತದಿಂದ ಆರಿಸಿದ್ದ. ಭಾವಾರ್ಥಸಹಿತ.
೯. ಗೀತಾಮನಸ:- ಭಗವದ್ವಿತೀಯ ಶೋಕಾಲಸ್ವೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಕ್ರಮದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥಸಮೀತ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮೇಲೆ ಗೀತೆಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಲು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯತ್ನವಿದು.
೧೦. ಗೃಹಪ್ರವೇಶ:- ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರವೇಶಶಬ್ದಾರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಆನಂತರ ಗೃಹದಲ್ಲಿರುವ ಯಜಮಾನ, ಪತ್ನಿಯರ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ಗೃಹಸ್ಥಾರ್ಮವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೊಸಮನಯ ಪ್ರವೇಶಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳ ವಿವರವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಮನಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವವರೆಲ್ಲರೂ ಒದಬೇಕಾದ ಗ್ರಂಥವಿದು.

ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು

೧೧. ಸ್ವಾತಂಪ್ರಕಾಶಿಕಿ:- ನಮ್ಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿಯಾವ ಸಂಸಾರದ ಸೆಲೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಳ್ಳೆಯ ವಿಚಾರತರಂಗಗಳಿವೆ.
೧೨. ಸೋತ್ಮಾಲಾ-ಭಾಗ-೧:- ಇದರಲ್ಲಿ (೧) ಅನುಸ್ತುತಿ, (೨) ಗಜೀಂದ್ರಮೋಕ್ಷ, (೩) ಭೀಷಣವರಾಜ, (೪) ಹರಿಶರಣಾಷ್ಟಕ, (೫) ಆದಿತ್ಯಹೃದಯ- ಎಂಬ ಪಾದು ಕೃತಿಗಳಿವೆ. ಭಾವಾರ್ಥವನ್ನೂ ವಿವರಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ವಿವರಣೆಗಳಿಲ್ಲದವುಗಳಿಗೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರಿಗೆಲ್ಲ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವ ಗ್ರಂಥವಿದು.
೧೩. ಶಾಂಕರವೇದಾಂತಪ್ರಕ್ರಿಯೆ:- ವೇದಾಂತಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾದ ಶುದ್ಧವೇದಾಂತಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ರೂಪರೇಖೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.
೧೪. ಪರಿಶುದ್ಧವೇದಾಂತಾರ್ಥ:- ಶಾಸ್ತ್ರದ್ವಿಷ್ಟಿ, ಸಾಕ್ಷಿಸ್ತರೂಪ, ಅದ್ವಿತೀಯತ್ವ -ಕ್ಷ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಿಗೆ ಮನದಜ್ಞಾನವಂತೆ ಸುಲಭಕ್ಕೆಂಬುದ್ದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ.
೧೫. ಶಾಂಕರವೇದಾಂತದ ಮೂಲತತ್ವಗಳು:- ಇಂದ್ರಣಿಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ದಾವಣಾಗಿರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಶಂಕರಸಪ್ತಾಹದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಇಗ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ಶಂಕರರ ಪರಮಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನರಿಯಲು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಅವಲೋಕನವು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.
೧೬. ಉಪನ್ಯಾಸಮಂಜರಿ:- ‘ಕೇನೋಪನ್ಯಾಸಮಂಜರಿ’, ‘ಮುಂಡಕೋಪನ್ಯಾಸಮಂಜರಿ’, ‘ಕಾತಕೋಪನ್ಯಾಸ ಮಂಜರಿ’, ‘ಪ್ರಶ್ನೋಪನ್ಯಾಸಮಂಜರಿ’, ‘ಮಾಂಡೂಕೋಪನ್ಯಾಸಮಂಜರಿ’, ‘ಕೂಶಾವಾಸೋಪನಿಷತ್ತಮಂಜರಿ’- ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಆಯಾ ಉಪನಿಷತ್ತಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ.
೧೭. ಜೀವಂತವೇದಾಂತ:- ವೇದಾಂತವು ಜೀವಂತದರ್ಶನವೆನ್ನುವದಕ್ಕೆ ಗುರುತುಗಳೇನು? ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರು ಮನೋಹರರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವುಳ್ಳ ಸ್ತೋಪ್ರಯುಷರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂಥ ಸರಳವಾದ ಶ್ರೀಯಿಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿವೆ.

ಗ್ರಂಥಗಳ ಈಗಿನ ಪೂರ್ವ ಬೆಲೆಪಟ್ಟಿಗೆ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶಕಾರ್ಯಾಲಯ

೬೮, ೨ನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮ

ತ್ಯಾಗರಾಜನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೦೨೮

೦೯೬೬೫೫೪೪೫೫೫೫

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶಕಾರ್ಯಾಲಯ

ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ-೫೬೨೨೭೧

ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆ

೦೮೧೨೫೨೨೨೧೦೦